

Boekverslag Scholieren.com

De bloedende trein en andere verhalen door Bob den Uyl

anoniem

Titelbeschrijving

Bob den Uyl, De Bloedende Trein, Querido's Uitgeverij b.v. , 1988

Samenvatting

John werd op een dag wakker en voelde dat zijn pols niet in orde was. Een grijze bruine vlek was te zien. Melaatsheid? De ziekte van de bijbel. Hij hoopte het natuurlijk niet. Nou ja, baby zelf er op en klaar is kees. Hij besloot om maar over leuke dingen na te denken. Een leuke vakantie zag hij wel zitten.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Toen John langs de touroperator 'De Einder' liep, zag hij iets leuks. Een één daagse treinreis met een onbekende bestemming. Hij liep naar binnen voor meer informatie. Zag heel veel aantrekkelijke foto's. Die van de stewardessen vond hij het mooist en besloot om die reis te doen. Hij was er echt aan toe.

Bij aankomst op het station zag het er net zo uit als op de foto's in de brochure. De eerste stewardessen leken minder, maar toch nog wel aantrekkelijk. De eerste stewardess leek niet zo netjes. Haar jasje zat vol met kreukels. De tweede zag er veel beter uit en keek ook heel aardig. Zij begeleidde hem naar zijn plaats. Ze keek met een zwoele blik en een glimlach. Een voor een begeleide ze iedereen naar binnen de trein in. John vond haar zo mooi dat hij vaak naar keek wanneer ze steeds binnen kwam. Tot zijn verbazing keek de stewardess ook vaak naar hem.

Nadat alles was uitgelegd, maakte John een tochtje door de trein. Hij sprak met een man aan de bar, die hij bij het binnengaan van de trein begroette, waarom hij deze reis maakte. "Gewoon voor mijn rust" antwoordde de man. John vroeg of de man in het leger zag. Hij zag er namelijk zo uit. De man zei dat meer mensen dat vaak aan hem vragen, maar dat hij gewoon een dokter was van beroep.

John besloot maar eens verder te gaan met zijn rondje door de trein. Hij zag veel mensen. Heel veel mensen. De een nog zag er nog vreemder uit dan de ander. Hij liep door alle wagons die er waren. Bij een wagon zag hij 'zijn' stewardess. Hij liep naar haar toe en zei dat hij er wel leuk vond. Meteen al bij het binnengaan van de trein. Ze antwoordde verlegen dat ze hem ook wel leuk vond. Na een tijdje met haar gepraat te hebben gingen ze samen wat eten.

Het was een vreemde reis. De mensen in de spelletjeswagon waren erg druk en onbehouden. Er was ook na een ruzie tussen een aantal mensen. Dat begint altijd bij de bingotafel hoorde hij zeggen door een van de stewardessen die daar rond liepen. John ging naar Dorrie, zijn lievelings stewardess, om er meer van te weten waren de mensen vaak bij de bingotafel ruzie krijgen. Dat komt omdat veel mensen vaak te veel drinken en dan krijg je vaak van dat soort dingen. Jammer, maar er is niets aan te doen.

Na een tijd was de stemming in de trein zo vreemd dat iedereen met elkaar ruzie had. Hier wilde John en Dorrie wel van profiteren en gingen met zijn tweeën een baan maken door de mensenmassa. Dorrie en John hadden zin in een vrijpartij en

gingen naar Dorries wagon. Maar dat bleek nog niet zo makkelijk als gedacht. Ze werden vaak meegesleurd door andere mensen. Hierdoor kwamen ze ook niet bij haar wagon aan. Dorrie zei dat ze het ook wel in de restauratiewagon konden doen, maar dat vond John niet zo'n goed idee.

John en Dorrie gingen na een paar minuten alweer uit elkaar en John ging naar zijn eigen wagon toe. Onderweg klaagde hij over de rotzooi en de vieze mensen. Toen hij bij zijn wagon kwam zat de dokter daar ook al binnen en vond het vreselijk dat het zo'n rotzooi was in de trein.

Op Johns weg naar zijn wagon zag hij twee meiden in elkaar zitten en zij huilden. Dat vertelde hij ook aan de dokter omdat het niet zo goed ging met hen. De dokter had eigenlijk niet zo'n zin om hen te helpen maar deed dat toch maar. Ze gingen samen naar de twee meiden toe, maar ze waren er niet meer. John en de dokter besloten naar de panoramawagon te gaan. De meest luxe wagon die er was. Je moest er ook nog eens extra toegang voor betalen. Dat deden ze en genoten van de rust die ze hadden.

De reis had ook nog een hoogtepunt stond in de brochure. Dat was heel letterlijk. De achterste wagon, de wagon waar ze nu in zaten, ging de lucht in, Ze waren vrij van de rails gekomen. Heel vreemd maar wel heel gaaf vonden ze. Dorrie kwam ook nog even opdagen. Dat vond John heel erg leuk. En zij maakten af waar ze eerder mee bezig waren deze reis.

Op het station weer aangekomen, bleek gewoon het station te zijn van waaruit ze ook vertrokken, bleek alles weer opgeruimd te zijn. Iedereen zat weer op zijn of haar plek en deed weer heel normaal. John stapte als laatste uit omdat hij nog even naar Dorrie wilde gaan.

De plek waar hij vanmorgen last van had, kreeg hij weer last van. Als hij met andere dingen bezig was had hij nergens last van en daarom voelde hij het nu ook weer omdat hij er nu weer aandacht.

Hieronder zijn de rest van de verhalen kort samengevat.

Het tweede verhaal: Schommelingen in het waarnemingsvermogen
Die ging over een vrouw die naar Bretagne op vakantie ging. Deze vrouw had echt zin in de vakantie. Haar grootste hobby was fotograferen en dat kon goed op deze reis omdat er veel mooie landschappen te zien waren.

Ook deze reis verliep niet geheel vlekkeloos. Deze keer waren het ook weer van die kleine dingetjes waar mensen snel ruzie over kregen. Hierbij krijgt de vrouw

heel snel ruzie met de arts.

Het derde verhaal: De grote klap

Een man wordt op een dag wakker en ziet dat er 2080 op zijn agenda staan. Gek vond hij want gister stond er nog 1980 op. Hij begreep er niets van. Hij besloot er niet veel aandacht aan te besteden.

De grote klap houdt in dat het industriegebied in de Rijnmond in de lucht is gevlogen. Dit kreeg hij te horen toen hij door de stad aan het wandelen was na die vreemde ochtend.

Hier gaat het verhaal nog even over verder. De hij-persoon blijft hier nog een tijdje over door gaan en zo gaat het verhaal wel in grote lijnen. Het bleek allemaal maar een nachtmerrie te zijn geweest. Want toen hij zijn hoofd tegen de muur bonste werd hij wakker en zag gewoon weer 1980 op zijn agenda staan.

Het vierde verhaal: Het onoverwinnelijke systeem

Dit verhaal gaat ook weer over een man. Hij is op vakantie in Marseille en wil graag meer zien van deze grote onbekende stad. Bezocht alle beroemde gebouwen daar en pikte hier en daar een terrasje. Wel ergerde hij zich snel aan dingen. Bijvoorbeeld dat de prijzen zo hoog waren.

Zo gaat een hele dag voorbij en er gebeuren voor de rest niet veel dingen. Het belangrijkste was dat hij door de stad liep om er meer van te kunnen zien en weten.

Het vijfde verhaal: Bekentenissen

Dit verhaal gaat over een levensloop van de hoofdpersoon, weer een man. Het begint dat hij ziek is enkele jaren geleden toen hij in Duitsland woonde. Er wordt steeds meer verteld over zijn verdere jaren en hoe hij deze beleefd.

Hij gaat trouwen en krijgt een goede baan. Wel komt zijn ziekte, niet vermeld wordt welke, na enige tijd weer terug. Maar ook deze keer verdwijnt het weer en kan hij verder met zijn normale leven.